

KRÓLOWA ANIOŁÓW

gazetka parafialna

13.12.1998 Wietrzno Nr 49 (160)

Chrześcijańskie orędzie o Bogu Ojcu

"Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela ..." Tak brzmi ta pierwsza i podstawowa prawda wiary w Symbolu Apostolskim. Wierzę w Boga, który jest Bogiem naszej wiary, który dał się poznać człowiekowi przez to, że "objawił siebie samego, i ujawnił tajemnicę woli swojej. O tym Bogu mówi pierwszy artykuł *Wiary* i mówi o Nim pośrednio wszystkie

kie dalsze artykuły Symbolu wiary. Bóg jest "Alfą i Omega", początkiem i kresem naszej wiary. Równocześnie też wszystkie dalsze prawdy wiary pozwalają nam pełniej wyrazić, kim jest Bóg sam w sobie i w swoim wewnętrznym życiu. Poznając bowiem Jego dzieła- dzieło stworzenia i odkupienia - poznając cały Jego plan zbawienia w stosunku do człowieka, pośrednio też poznajemy coraz pełniej prawdę o Bogu samym, która odsłania się w Starym i Nowym Przymierzu. Jest to objawienie stopniowe, którego treść została syntetycznie ujęta w Symbolach wiary. Poprzez wszystkie artykuły Symbolów nabiera pełni znaczenia ta prawda, którą wyrażają pierwsze słowa :< wierzę w Boga Oczywiście - tej pełni, jaka dostępna jest dla nas przez Objawienie.

Bóg naszej wiary - Ten, którego wyznajemy w *Credo* - jest Bogiem Abrahama, < ojca naszej wiary> Jest Bogiem Izaaka i Jakuba, czyli Izraela, Bogiem Mojżesza, wreszcie i nade wszystko - jest Bogiem i Ojcem Jezusa Chrystusa. Stwierdzamy to mówiąc:< wierzę w Boga Ojca...> Jest jedynym i tym samym Bogiem, który - wedle słów Listu do Hebrajczyków - <wielokrotnie i na wiele sposobów mówił przez proroków, a na ostatek przemówił do nas przez Syna.. Bóg naszej wiary potwierdza ostatecznie siebie jako Ojca. Jezus uznaje Go za Ojca i takim Go wielbi. Mówi:< Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi>, i nas poucza abyśmy Go uznali naszym Ojcem.

3 NIEDZIELA ADWENTU

Boże, Ty widzisz, z jaką wiarą oczekujemy świąt Narodzenia Pańskiego, spraw, abyśmy przygotowali nasze serca i z radością mogli obchodzić wielką tajemnicę naszego zbawienia. Przez Jezusa Chrystusa

SŁOWO Boga żywego

Czytanie I - Iz 35, 1 - 6a.10

Niech się rozweseli pustynia i spieczona

ziemia, niech się raduje
step i niech rozkwitnie!
Niech wyda kwiaty jak
lilie polne.(...) Oni zo-
baczą chwałę Pana,
wspaniałość naszego
Boga. Pokrzepcie ręce
osłabłe, wzmocnijcie
kolana omdlałe! Powie-

dzcie malodusznym: "Odwagi! Nie bójcie
się! Oto wasz Bóg.... On sam przychodzi,
aby was zbawić"

Czytanie II - Jk 5, 7 - 10

Trwajcie cierpliwie, bracia, aż do przy-
ścia Pana.(...) Nie uskarżajcie się, bracia,
jeden na drugiego, byście nie popadli
pod sąd. Oto sędzia stoi przed drzwiami.

Ewangelia - Mt 11, 2 - 11

Gdy Jan usłyszał w więzieniu o czynach
Chrystusa, posłał swoich uczniów z zapy-
taniem: " Czy Ty jesteś Tym, który ma
przyjść, czy też innego mamy czekać?"

Jezus im odpowie-
dział: " Idźcie i oz-
najmujcie Janowi
to, co słyszycie i
na co patrzycie:
niewidomi wzrok
odzyskują, chromi
chodzą, trędowaci
doznają oczyszcze-

nia, głusi słyszą, umarli zmartwychwsta-
ją, ubogim głosi się Ewangelię. A błogo-
sławiony jest ten, kto we Mnie nie zwątpi".

Jezu ufam Tobie

III Niedziela Adwentu

Jak bardzo pragnę,
aby adwent nastął w
tobie. Jak bardzo
pragnę, byś nie
stronił ode mnie w
twych smutkach i
nocach, klęskach i
nędzach. Patrz, wy-
chodzę ci naprzeciw

we wszystkich twoich zniewoleniach. A
mimo to nie było mi wolno uwolnić cię.
Mnie, twojemu Bogu.

W Adwencie kierujemy nasze oczy ku
Maryi, aby nie ustawać w oddawaniu Jej
czci, zgodnie z nauczaniem Kościoła - "
Niechaj wierni pamiętają, że prawdziwa
pobożność nie polega ani na czczym i
przemijającym uczuciu, ani na jakiejś
próżnej łatwowierności, lecz pochodzi z
wiary prawdziwej, która prowadzi nas do
uznawania przodującego stanowiska
Bogarodzicielki i pobudza do synowskiej
miłości ku Matce naszej oraz do
naśladowania Jej cnót.

Stać się podobni

Ty - nie gonisz za władzą ani mamoną,
całkowicie uniżyłaś samą siebie,

Ty - nie chcesz uchodzić za pierwszą, choć w
swym łonie nosiłaś
Pierwszego.

Ty - nie upominasz się o
swoje prawa, uznałaś
prawo Boga do siebie.

Ty - byłaś tak inna ode
mnie, a zatem prowadź
mnie - Ty

z życia parafii

☐ **Dziś tj 13.12 o godz. 15**
Nabożeństwo Pokutne. Za-
praszam wszystkich, którzy
posłuszni wezwaniu Kości-
ścioła, pragną przez puku-

tę, jak najlepiej przygotować się na spotkanie
z przychodzącym Panem, by z czystym ser-
cem przyjąć Jego dary i doświadczyć tego po-
koju duchowego, który tylko On może i pra-
gnie nam udzielić. ☐ W tym tygodniu, z po-
wodu wyjazdów na spowiedzi Msze św. o
godz. 18⁰⁰ ☐ W środę Nowenna Nieustająca,
hołd Matce Bożej składają ucz. kl VIII ☐
We czwartek po Mszy św. spotkanie litur-
giczne. ☐ W dniach od 17 - 24 grudnia
przygotowujemy się bezpośrednio do Uroczy-
stości Bożego Narodzenia. patrz Gazetka str
4 ☐ W piątek 18.12 spowiedź adwentowa. O
godz 9⁰⁰ Msza św. 9³⁰ - 11⁰⁰ spowiedź. Po
południu dalszy ciąg spowiedzi od 14⁰⁰ - 17⁰⁰

Za dar chrztu świętego w tym tygodniu w

rocznicę chrztu świętego
dziękują Panu Bogu: 14.
12 Mirosław Grad,
Michalina Szwaśc; 15.12
Przemysław Mernon;
19.12 Lucyna Smaga;
20.12 Alicja Szczurek.

Nieśmy pomoc zmarłym i pamiętajmy o
nich z racji rocznicy ich
śmierci, która w tym tygo-
dniu wypada: 14.12 +
Tadeusz Zborowski; 15.12
+ Stanisław Nowak; 16.12
+ Stanisław Śliwiński;
18.12 + Franciszka Krę-

załek, + Wojciech Zborowski

Niech odpoczywają w pokoju!

W kościele sprzątałi : Michalina i Ferdynand Kusiak, Danuta i Anna Mackoś, Anna i Małgorzata Zborowska. **Bóg zapłać !**

Nabożeństwo Pokutne!

" Czas się wypełnił - mówi Pan - i bliskie jest
królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w
Ewangelię"

Zanik ducha pokuty i świadomości grzechu
stanowi groźny przejaw a równocześnie jeden

z istotnych powodów kryzysu Kościoła
naszych czasów. " Głoszenie nawrócenia
jako nieodzownego wymogu chrześci-
jańskiej miłości - uczy Papież - jest
szczególnie ważne we współczesnym
społeczeństwie, które często, jak się
wydaje, zatracza same podstawy etycznej
wizji ludzkiej egzystencji". Ostatni rok
przygotowań jubileuszowych, rok 1999,
będzie poświęcony " ponownemu odkryciu i
głębszemu przeżyciu Sakramentu Pokuty"
Przez chrzest "przyoblekliśmy się w Chry-
stusa", przeszliśmy razem z Nim ze śmierci
do życia, ale ten proces paschalny wciąż
odnawia się i pogłębia w sakramencie
pokuty, zwanym "chrztem pacowitym".
Zrozumienie tego powiązania, zrozumienie
wagi nawrócenia, nieustannego przecho-
dzenia od grzechu do świętości, jest w
duszpasterstwie zagadnieniem najwyższej
wagi. Unikanie a często odrzucanie sakra-
mentu pokuty, prowadzi szybko do odcięcia
się od Osoby Zbawiciela i od Życia Boga.
Nabożeństwa pokutne mogą stać się
jednym ze sposobów odrodzenia i pogłę-
bienia wiary a nawet jej uzyskania przez
nieochrzczonych.....- *W nabożeństwie*
pokutnym: człowiek nawraca się na głos Boga!

Jeśli każdy
pozamieści przed
swoimi drzwiami,

ważędzie
będzie czysto

To sam Bóg wzywa do
porzucenia drogi zła i
podążania za Chrystusem, a
odповідzią człowieka jest
zrzeczenie z grzechem i
przylgnięcie do Boga.

Bp Wacław Świerawski

Uwaga oczekujący na telefon!

Zebranie w Domu Ludowym w dniu
13.12 o godz. 16⁰⁰ Zaprasza Komitet

Zapowiedzi przedślubne:

Bogusław Folcik s. Bolesława i Józefy
ur. 4.08.1973 r w Krośnie . zam w
Lubatoniej

Lidia Kozubal c. Edwarda i Zofii ur.5.01
1977 r w Krakowie zam. w Wietrznie

Zap. II 13.12.1998 r

Msze św. 1. pon.14.12 + Karol Artabuz; 2. wt. 15.12 Stefania i Henryk Czelny; 3
śr. 16.12 + Stanisław Śliwiński ; 4. czw. 17.12. +Władysław Zborowski; 5.p. 18.12
+Wojciech Zborowski 6.sob. 19.12 +Katarzyna i Franciszek Kozubal 7. n. 20.12
+Franciszka, Benedykt i Joachim Kręzałek

BEZPOŚREDNIE PRZYGOTOWANIE DO UROCZYSTOŚCI NARODZENIA PAŃSKIEGO

Okres bezpośrednich przygotowań do Narodzenia Pańskiego zaczyna się 17 grudnia. Od tego dnia liturgia nabiera wyrazistego charakteru i ma na celu przygotować nas stopniowo, dzień po dniu do Uroczystości Narodzenia Pańskiego. Codzienna liturgia godzin rozpoczyna się wezwaniem "Uwielbiamy Pana, który jest blisko". W miarę zbliżania się Narodzenia Pańskiego Kościół wydaje się liczyć dni, podobnie jak kiedyś my sami liczyliśmy dni do wakacji. Weźmy na przykład, antyfonę do pieśni Zachariasza w Jutrzni 21 grudnia. Pozostało tylko pięć dni do Świąt, więc Kościół nawołuje: "Nie lękajcie się, piątego bowiem dnia nasz Pan do was przyjdzie". 23 grudnia, kiedy wszystko jest w gotowości, tak jak przed pierwszym Bożym Narodzeniem, w antyfonie do pieśni Zachariasza możemy zaintonować: "Oto wypełniło się wszystko, co anioł powiedział o Dziewicy Maryi".

Dochodzimy do Wigilii Narodzenia Pańskiego. Liturgia dostosowuje fragmenty ze Starego Testamentu tak, ażeby wyrażały bliskość nadejścia Chrystusa. W Wezwaniu słyszymy: "Dziś się dowiedzie, że Pan przychodzi, a jutro ujrzycie Jego chwałę".

Historia Zbawienia jest procesem o nieprzerwanej trwałości, a Uroczystość Narodzenia Pańskiego liturgia prezentuje właśnie jako tajemnicę Zbawienia: "Podnieście wasze głowy, oto zbliża się zbawienie wasze", "Jutro doznacie zbawienia, mówi Pan Bóg Zastępów", "W dniu jutrzejszym Grzechy ziemi będą zniszczone. I zapanuje nad nami Zbawiciel świata.

Wielkie Antyfony

W Nieszporach, wieczornej modlitwie, hymn *Magnificat* przyozdobiony jest wspaniałymi "Antyfonami O". Kardynał Newman darzył te antyfony wielką miłością i codziennie odmawiał jedną przed Najświętszym Sakramentem.

Oto te antyfony w formie podanej w Liturgii godzin, czyli w modlitwie brewiarzowej,

odmawianej dziś już nie tylko przez kapłanów ale coraz więcej osób odmawia tę modlitwę Kościoła.

17 grudnia (*O Sapiencia*): O Mądrości, która wyszłaś z ust Najwyższego obejmując wszechświat od krańca do krańca i wszystkim rządzisz z mocą i słodyczą, przyjdź i naucz nas dróg roztropności.

18 grudnia (*O Adonai*): O Panie, Wodzu Izraela, Tyś w krzaku gorejącym objawił się Mojżeszowi i na Synaju dałeś mu Prawo; przyjdź nas wyzwolić swym potężnym ramieniem.

19 grudnia (*O Radix Jesse*): O Korzeniu Jessego, który się wznosisz jako znak dla narodów, przed Tobą zamilkną królowie, a ludy modlić się będą do Ciebie, przyjdź nas wyzwolić i już dłużej nie zwlekaj.

20 grudnia (*O Clavis Dawid*): O kluczu Dawida i Berło domu Izraela, Ty, otwierasz, a nikt zamknąć nie zdoła, zamykasz, a nikt nie otworzy; przyjdź i wyprowadź z więzienia człowieka, który trwa w mroku i cieniu śmierci.

21 grudnia (*O Oriens*): O Wschodzie, Blasku światłości wieczystej i Słońce sprawiedliwości, przyjdź i oświeć żyjących w mroku śmierci.

22 grudnia (*O Rex Gentium*): O Królu, oczekiwany przez wszystkie narody, Kamieniu Węgielnym, który łączysz wszystkie ludy w jedno; przyjdź i zbaw człowieka, któregoś z ziemi utworzył.

23 grudnia (*O Emanuelu*): O Emanuelu, Królu nasz i Prawodawco, nadziejo i ratunku narodów; przyjdź nas wybawić nasz Panie i Boże.

To ostatnie wołanie, "przyjdź nas wybawić, nasz Panie i Boże" podsumowuje wszystkie poprzednie prośby. Jest to wołanie z głębi serca Kościoła, a ponieważ Kościół modli się nie tylko za siebie, ale za cały świat, jest to również wołanie z głębi serca ludzkości. Jakże uniwersalna i wszechstronna jest ta stara modlitwa.